

عنوان مقاله:

تأثیر اسید سالیسیلیک بر تغییرپذیری روزنه و برخی صفات رویشی گیاه همیشه بهار (*Calendula officinalis* L.) در تنش شوری

محل انتشار:

فصلنامه علوم باغبانی ایران، دوره 47، شماره 2 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

فاطمه دهقان نیری - دانشجوی سابق کارشناسی ارشد، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهید باهنر کرمان

وحیدرضا صفاری - دانشیاران پژوهشکده باغبانی، دانشگاه شهید باهنر کرمان

علی اکبر مقصودی مود - دانشیاران پژوهشکده باغبانی، دانشگاه شهید باهنر کرمان

خلاصه مقاله:

شوری یکی از عامل های مهم محیطی است که رشد گیاهان را محدود می کند. به منظور بررسی تأثیر اسید سالیسیلیک بر برخی صفات رویشی و تغییرپذیری روزنه گیاه همیشه بهار، آزمایشی به صورت فاکتوریل بر پایه طرح کامل تصادفی با پنج تکرار در گلخانه تحقیقاتی دانشگاه شهید باهنر کرمان در سال 1391 انجام شد. شوری به عنوان عامل اول با پنج سطح 1، 3، 5، 7 و 9 میلی موس بر سانتی متر و اسید سالیسیلیک به عنوان عامل دوم با سه سطح 0، 100 و 200 میلی گرم بر لیتر در نظر گرفته شد. نتایج نشان داد که تنش شوری و اسید سالیسیلیک هر دو سبب کاهش طول و عرض روزنه برگ ها شدند. بالاترین سطح شوری، سبب کاهش وزن خشک اندام هوایی، ریشه و محتوای نسبی آب برگ ها به ترتیب به مقدار 51، 58 و 24 درصد نسبت به شاهد شد. کاربرد اسید سالیسیلیک موجب بهبود این صفات در همه سطوح شوری شد. در بالاترین سطح شوری کاربرد محلول 200 میلی گرم بر لیتر اسید سالیسیلیک، به ترتیب موجب افزایش 24 و 28 درصدی وزن خشک اندام هوایی و ریشه و محلول 100 میلی گرم بر لیتر سبب افزایش 9 درصدی محتوای نسبی آب برگ نسبت به بدون کاربرد آن ها شد.

کلمات کلیدی:

اسید سالیسیلیک، شوری، طول و عرض روزنه، محتوای نسبی آب، وزن خشک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/571477>

